

מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה של המערכת מתיבת הדאר של המע מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה ר של המערכת מתיבת הדאר של המ מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה ל המערכת מתיבת הדאר של המער זרכת מתיבת הדאר של המערכת מת

הערות בשולי עידן השלום
תגובה למאמרו של מאיר עמית

מאמריהם של אלוף (מיל') מאיר עמית וסא"ל א' שהתפרסמו ב"מערכות" 269, מביאים את עיקר הדברים שניתנים להיאמר על הסכם השלום. החיסרון העיקרי במאמרו של מאיר עמית הוא בדברים שלא נאמרו על הצד הישראלי של ההסכם. לדברי מאיר עמית ביססה ישראל את מהלכיה במשא ומתן על הנחה אחת יסודית, לפיה: "כוונותיו של ברי-הפלוגתא שלנו, היינו נשיא מצרים, ננות והוא אינו יוצא לזירה במחשבות אפלות ולא קובע מראש כי יעשה את עצדת השלום רק כדי לקבל בחזרה את סיני". סא"ל א' משיב על כך חלקית בציינו כי "בראיתו של סאדאת, השלום עם ישראל אינו מטרה בפני עצמה", זהו אמצעי להשגת מטרות במישורים, שהסכסוך אינו היחיד שבהם. מכאן נובעת כמובן הגישה השונה לכל נושאי המשא ומתן ולמהלכיו. בשתי מובאות אלה מתומצתת הבעיה היסודית של ישראל במו"מ שהיא העדר מטרות, דרך פעולה, ומחשבה כוללת מצידה, לעומת העובדה שלצד השני יש תפיסה כוללת, ודרכי ביצוע הנגזרות ממנה בכל שלבי המשא ומתן. סאדאת הכין את שיעוריו, ולא מהיום עשה

כן. נאומיו בשנים האחרונות חשפו מעט מדרכו, מהבנתו ומתפישותו. ישראל נתפסה במשא ומתן בלתי מוכנה לחלוטין, ללא כל תפיסה מוגדרת וללא דרכי פעולה לגבי השגת מטרותיה, שאינן כלל בנמצא. המדיניות הישראלית במשא ומתן התבססה על אבחנת הכוונות של סאדאת, כאילו מדובר היה בהכנת הערכה מודיעינית בלבד, ולא במו"מ דיפלומטי סבוך ומורכב, שהעיקר בו ראיית הבעיות והקשיים שלנו המכתיבים את עמדתנו.

מאיר עמית אינו מתייחס במאמרו כלל לצרכיה של ישראל ולבעיותיה, למרות שאלה צריכים להתוות את דרכה במו"מ ולא ראיית בעיותיו של הצד השני וצרכיו. לא רק למצרים ולפלסטינים יש בעיות המחייבות פתרון, גם לנו יש בעיות כאלה אך בעיותינו לא זכו כלל לעיון לפני המו"מ ובמהלכו. אל נתפלא על-כן אם בעתיד ייפגעו צרכינו הביטחוניים, הכלכליים, האנרגטיים, והחברתיים כתוצאה מדרכנו במו"מ עד כה. כאשר מדינה חסרה מדיניות ואסטרטגיה ברורה, הנגזרות מאבחנת בעיותיה וצרכיה, הרי שהיא צפויה להפסיד בכל מיקוח.

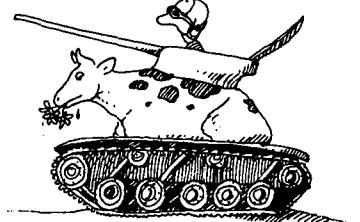
מאיר עמית מציע דגם של שיתוף ישראלי-מצרי בעידן השלום. אולם חסרה בו לבנת היסוד: צרכינו ובעיותינו. מאמרו של עמית חושף יותר מכל את בעיית המרכזיות של מדינת ישראל: חוסר הבנה של בעיות היסוד כיום ובעתיד, ומכאן גם חוסר ההגדרה של ממדי האסטרטגיה הקיומית שלנו והמטרות הנגזרות ממנה.

מכל הבחינות יש לנו הרבה מה ללמוד מדרכם של המצרים במו"מ, ומהצורה שבה הגיעו לעיצוב האסטרטגיה שלהם. ההסכם עם מצרים צריך לפקוח את עינינו לראיית הבעיות והצרכים שלנו כמות שהם ואת הנגזר מכך בכל המישורים. אם לא כך נעשה, נגיע במהרה לשוקת שבורה בכל התחומים ונסכן את עצם קיומנו, כי בכך ורק בכך מדובר לצערנו. מלחמת ששת הימים אילצה את המצרים לפנות לדרך חדשה, ולא בלי מידה של הצלחה, מלחמת יום הכיפורים הביאה לשינוי קל אצלנו אך כנראה שלא די בו. יש להניח שהסכם השלום יעשה לישראל את אשר עשתה מלחמת ששת הימים למצרים.

עורך ינון

"פרות קדושות"

במבחן שדה הקרב העתידי
(המשך מעמוד 17)

בניין מערך באופן רוולוציוני מחייב דמיון והעזה, וכרוך בסיכונים שאי אפשר להתעלם מהם. כדי לצמצם סיכונים אלה יש להקים "עוצבת-ניסויים" שתאפשר בחינה של המערך החדשני וגיבוש בהיר של פתרונות טכנולוגיים, תורתיים וארגוניים.⁵

5. ד"ר ד' בונן, התפתחות מערכים צבאיים, רפא"ל 76/3.
ד"ר ד' בונן, פיתוח אמצעי לחימה לשנות ה-80, רפא"ל, 76/3.
מס' 255, אפריל 1977.
ד"ר ד' בונן, על פיתוח אמל"ח לשנות ה-80, "מערכות" מס' 255, אפריל 1977.

סיכום

הובאו כאן בכפיפה אחת מספר נושאים מורכבים, וממילא דומה שלא נמלטו מי מבשלת השטחיות. אף על פי כן מוטב כך מאשר לנסות ולהציג את הבעיות כאילו אינן תלויות זו בזו. נטיית הלב היא לראות בבניין מערך צבאי סדרה של החלטות בלתי תלויות ועל בסיס זה לאפשר ביזור של עבודת המטה. עבודת מטה מבוזרת היא שמרנית ותוצארי תיה מקדשות מגמות ו"אחוזות" קיימות.

ריאות. בסך הכל פחות מ-3 אחוזים מכלל הנפגעים נזקקו לביצוע ניתוחים דחופים כאלה ובתוכם רק כ-6 אחוזים סבלו מתופעות של גודש ריאות...."

וכן באותו עמוד, טור שמאלי שורה 32: "אמנם שיעור 'המתים מפצעיהם' עלה מ-3 אחוזים ל-3.7 אחוזים...."

• במאמרו של סא"ל (מיל') ד"ר אלחנן אורן בחוברת 270-271, אוקטובר 1979, עמ' 124, טור אמצעי שורה 26, צריך להיות כתוב: "ומי שאינו רואה את הקו הירוק 'כגבול בטוח'....".

תיקוני טעויות

לצערנו נפלו טעויות בשני מאמרים בחוברות האחרונות ולהלן תיקוניהן:

• במאמרו של תא"ל ד"ר דן מיכאלי, שהתפרסם בחוברת "מערכות" 269, יוני 1979, צריך להיות כתוב בעמוד 15 טור ימני שורה 23 כך: "מבין המקרים הקשים ביותר של פציעות, אשר נזקקו לניתוחים בבתי חולים שדה לפני הפינוי לעורך נרשמו כ-6 אחוזים שסבלו מגודש